

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 6C/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512208314
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Plaskurová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3512208314.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom sudkyňou JUDr. Barbarou Plaskurovou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s., IČO: 00 151 653, proti žalovanej: W. X., B.. XX.XX.XXXX, X. V. XXX/XX, XXX XX U. O., H. L. J.: V. XXX/X, XXX XX U. O., o zaplatenie 214.347,76 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Žalovanej sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100 %, ktoré budú vyčíslené v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaním došlým súdu dňa 09.08.2012 domáhal, aby súd platobným rozkazom uložil povinnosť žalovanej zaplatiť sumu vo výške 214.347,76 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 214.347,76 Eur od 01.08.2012 do zaplatenia, z titulu poskytnutia služieb elektronického bankovníctva - Sporopay na osobných účtoch: č. XXXXXXXXXXX/XXXX (osobný účet 1), č. XXXXXXXXXXX/XXXX (osobný účet 2), č. XXXXXXXXXXX/XXXX (osobný účet 3). Z dôvodu porušenia obchodných podmienok upravujúcich práva a povinnosti zmluvných strán pri poskytovaní bankových produktov a služieb, žalobca pristúpil dňa 25.7.2012 k ukončeniu zmluvných vzťahov so žalovanou, na základe ktorých poskytoval osobné účty žalovanej, a to odstúpením od zmlúv. Odstúpenia od zmlúv obsahovali aj výzvu na vrátenie pohľadávok vzniknutých na jednotlivých osobných účtoch. Odstúpenia boli žalovanej doručené poštou, doručením nadobudlo dňa 31.7.2012 účinnosť. Dňa 1.8.2012 boli osobné účty 1, 2, 3 zrušené. Ku dňu ukončenia zmluvných vzťahov a zánikov osobných účtov žalobca eviduje pohľadávky na osobnom účte 1 vo výške 130.324,33 Eur, na osobnom účte 2 vo výške 59.913,98 Eur a na osobnom účte 3 vo výške 24.109,45 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná do dňa podania žaloby neuhradila dlžnú sumu vo výške 214.347,76 Eur s príslušenstvom, žalobca žiada, aby mu dlh žalovaná uhradila.

2. Súd po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že tieto budú vyčíslené v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Rozhodol tak rozsudkom sp. zn. 6C/121/2013-200 zo dňa 22.05.2018 po rozsiahlom vykonanom dokazovaní.

3. V závere svojho rozsudku konštatoval na podklade vykonaného dokazovania, že v konaní žalobca preukázal uzatvorenie zmlúv troch osobných účtov so žalovanou, čo v konaní ani nebolo sporné. Žalobca žiadnym listom, oznámením, či iným dokumentom nepreukázal, že by žalovaná splnila podmienky stanovené vo Všeobecných obchodných podmienkach na základe ktorých by bola uzavretá Zmluva o úvere, prípadne Dodatok k zmluve o bežnom účte, či Zmluva o poskytnutí povoleného

prečerpania, prípadne oznámenie žalovanej o stanovení úverového rámca, či limitu poskytnutých finančných prostriedkov. Naviac žalobca nepreukázal ani uzavretie Osobitnej zmluvy na základe ktorej by došlo k zriadeniu a využívaniu služby SporPay medzi účastníkmi sporných strán. Na základe zisteného skutkového stavu vyplýva, že nedošlo k uzavretiu žiadnej zmluvy o úvere, zmluvy o povolenom prečerpaní, alebo stanovení výšky limitu finančných prostriedkov. Žalovaná tak nemohla čerpať žiadny úver, či dostať sa ani do povoleného, či následne do nepovoleného prečerpania a nemohla čerpať finančné prostriedky, ktoré na účte nemá. Žalobca zároveň nepreukázal, že by boli zabezpečené bezpečnostné opatrenia týkajúce sa použitia limitov maximálnej výšky finančných prostriedkov na účtoch žalovanej, či už vo vzťahu k používaniu bežného účtu, vo vzťahu k používaniu platobnej karty, či využívaniu elektronických transakcií pre platby na internete a objednávku tovaru. Napriek tomu, že zo strany žalovanej došlo k poskytnutiu osobných údajov k predmetným účtom tretej osobe, nebolo v konaní preukázané ich zneužitie zo strany žalovanej, či zo strany osoby, ktorú označila. Zo spoločnosti Tipos boli potvrdené informácie o registrovanej osobe W. X., ako hráča, ktorý realizoval z bankových účtov 1, 2 a 3 finančné prostriedky na vklad do hier Tiposu, čím však zo strany žalovanej nešlo o zakázanú činnosť, ani nebolo preukázané žiadne porušenie bankových transakcií, či prekročenia stanoveného finančného limitu. Argumentácia žalobcu o uzavretí zmlúv na základe Obchodného zákonníka je irelevantná, nakoľko v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka sa jedná o zmluvy uzavreté medzi dodávateľom žalobcom a spotrebiteľom žalovanou, teda bez ohľadu na právnu formu ide o spotrebiteľský vzťah, kedy vystupuje do popredia ochrana spotrebiteľa prejavujúca sa v použití tých právnych ustanovení, ktoré sú na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Náležitosti zmluvy medzi dodávateľom žalobcom a spotrebiteľom žalovanou neboli individuálne dojednané, žalovaná nemohla ovplyvniť obsah zmlúv a žalobca nepreukázal opak. Jediné zmluvné podmienky v zmluvách, ktoré súd akceptoval bolo dojednanie hlavného predmetu a to zriadenia, resp. zriadenie troch osobných účtov. Iné zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané a naviac ako súd už konštatoval, nebolo ani preukázané, že by došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, zmluvy o kontokorentnom úvere, či stanovení výšky limitu finančných prostriedkov, ktoré by viedli k povolenému a následne k nepovolenému prečerpaniu. Sám žalobca potvrdil skutočnosť, že peňažné prostriedky na Osobných účtoch žalovanej nepostačovali na vykonanie všetkých prevodných príkazov žalovanej tak, aby sa žalovaná nedostala do debetu, ktorý jej však žalobca nepovolil. Žalobca nielenže nedodrжал vlastné všeobecné obchodné podmienky týkajúce sa zo strany žalovanej preukázať schopnosť splácať úver, či existenciu dostatočného zabezpečenia poskytnutého úveru, ktorý žalobca tvrdí, že poskytol; naviac neuzavrel osobitnú zmluvu o zriadení a využívaní služby SporPay, zjavne nevyužil všetky limity podľa Obchodných podmienok pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet týkajúce sa maximálnej výšky finančných prostriedkov, ktoré môže klient použiť pri realizácii platieb, ktoré sú stanovené ako hotovostný limit, bezhotovostný limit, či limit pre platby na internete a objednávku tovaru, ako aj celkový limit predstavujúci maximálnu výšku finančných prostriedkov, ktoré môže klient použiť na realizáciu transakcií prostredníctvom platobnej karty, ale naviac použil zmluvné podmienky Obchodného zákonníka, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, čím obišiel zákon lex specialis o spotrebiteľských úveroch, ktorý jasne stanovuje za akých podmienok môže byť so spotrebiteľom uzavretá zmluva. Žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

4. Žalobca proti rozsudku súdu prvého stupňa včas podal odvolanie svojím odvolaním podaným včas napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Vo vzťahu k nesprávnym skutkovým zisteniam, tak ako konštatuje Krajský súd vo svojom uznesení sp. zn. 5Co/245/2018-244 zo dňa 07.05.2019 na základe vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie namietal, že Zmluva o osobnom účte je zmluvou, ktorá obsahuje viacero zmluvných záväzkov v jednej listine. Prvým záväzkom je zriadenie a vedenie bežného účtu, ďalším vydanie platobnej karty k účtu, poskytnutie elektronických služieb a vydanie bezpečnostných predmetov. Službu elektronického

bankovníctva klientka požadovala, nakoľko sa v každej zmluve dohodla na prihlasovacích údajoch a ostatných sprievodných elektronických spôsoboch komunikácie s bankou. V zmysle záverečných ustanovení zmluvy sú súčasťou zmluvy aj obchodné podmienky pre jednotlivé produkty poskytované na základe zmluvy o osobnom účte. Takýmito obchodnými podmienkami boli okrem iného aj Obchodné podmienky pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet vydané Bankou s účinnosťou od 10.9.2002. S možnosťou určiť časť obsahu zmluvy s odkazom na obchodné podmienky počíta jednak zákon o bankách (§ 75 ods. 3), súčasne i § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj ustanovenie § 53 ods. 13 Občianskeho zákonníka a konštantná judikatúra našich a českých súdov napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č.k. 6 Obo 112/2007 zo dňa 07.08.2008. Toto ustanovenie zmluvy zakladá potvrdenie skutočnosti, že žalovaná bola zo strany banky riadne poučená a oboznámená so znením a obsahom Všeobecných obchodných podmienok. K záveru, že skutočnosť uvedená v zmluve, má prednosť pred vyhlásením žalobcu, ktorý by tvrdil opak, dospel aj Najvyšší súd Českej republiky v konaní pod sp. zn. 33 Cdo 2547/2011. Klient môže okrem iných elektronických služieb používať aj službu Sporopay. Úhrady peňažných prostriedkov, ktoré sa vykonávali z účtov žalovanej, sa vykonávali prostredníctvom služby Sporopay - prostredníctvom služby Sporopay sa zo stránky spoločnosti TIPOS, po prihlásení sa do elektronického bankovníctva, dostala osoba, ktorej žalovaná v rozpore so zásadou bezpečnosti, v rozpore s právnou úpravou a zmluvnými dojednaniami, vedome a úmyselne umožnila prístup, aby tak vykonala všetky úhrady. Právnym základom na vykonávanie úhrad bola existencia osobného účtu (založený zmluvou o osobnom účte) a služba elektronického bankovníctva (taktiež zmluva o osobnom účte). Zmluvné strany sa dohodli aj na možnosti tzv. čerpaní peňažných prostriedkov, ktoré nie sú kryté zostatkom na príslušnom účte. Dohoda je zhmotnená v zmluve o osobnom účte. Zmluva o osobnom účte je absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka, preto sa na uvedené skutočnosti v rozhodnom čase aplikoval § 709 a § 710 Obchodného zákonníka, ktoré ako kogentné ustanovenia boli pre úpravu daných zmluvných vzťahov aplikované. Tieto ustanovenia nepredpokladajú uzatvorenie samostatnej zmluvy, určujú, že ak banka vykoná príkazy na platby aj keď na účte nie sú potrebné peňažné prostriedky, budú sa práva a povinnosti zmluvných strán riadiť zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka). Právne predpisy nepodmieňujú vykonávanie úhrad z účtov klientov v prípade, ak na účte nie je dostatok peňažných prostriedkov existenciou samostatnej zmluvy alebo dojednania (zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Peňažné prostriedky boli žalovanou z účtu vybraté, tieto boli prevedené v prospech jej účtu v TIPOS (a následne opätovne na jej účet v Tatra banke, a.s.). Žalovaná mala peňažné prostriedky vo svojej dispozícii, ona (respektíve osoba, ktorej to umožnila) s nimi nakladala. Žalovaná mala možnosť kedykoľvek sa informovať o stave svojho účtu v prostredí elektronického bankovníctva, mala možnosť svoj účet zablokovať tak, aby nebolo možné vykonávať žiadne obraty, ktoré by neboli kryté zostatkom na svojom účte a mohla podať námietku, reklamáciu, avšak ona sama svojím konaním neriešila ochranu svojho účtu a peňažných prostriedkov na ňom. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci namietal, že zmluvné vzťahy uzatvorené medzi žalobcom a žalovanou boli uzatvorené v súlade s vtedy platnou právnou úpravou, rešpektovali postavenie žalovanej a neobsahovali ustanovenia, ktorým by žalobca zneužíval svoje postavenie silnejšieho subjektu v danom zmluvnom vzťahu. Peňažné prostriedky, ktorých zaplata sa žalobca domáha, boli prevedené z jej účtu, v prospech jej účtu. Žalovaná ich získala od banky a následne použila (sama, alebo prostredníctvom tretej osoby) na vlastné účely. Žalobca ako banka nepožaduje vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré jej požičala za určitých úverových podmienok (s úročením). Žalobca ako banka požaduje vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré si z účtov previedla v prospech iných svojich účtov a tieto následne použila. Na záver navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že návrhu žalobcu vyhovie v plnom rozsahu a žalovanú zaviazhe na úhradu trov konania v plnej výške alebo napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

5. Krajský súd ďalej vo svojom rozhodnutí konštatuje, že žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepoprela, že so žalobcom uzatvorila tri zmluvy o osobných účtoch a že k týmto účtom bolo zriadené aj poskytovanie elektronických služieb. K žiadnemu účtu nebolo zriadené povolené prečerpanie a nebol jej bankou poskytnutý ani žiadny úver. Ani k jednému účtu nebolo zriadené inkaso ani nadstavené žiadne platby, aby musela banka čerpať finančné prostriedky do debetu. Nie je tam žiadna informácia o tom, že debet môže vzniknúť tým, ak spotrebiteľ platí z účtu za tovar alebo služby cez Internet banking. Poskytnutie úveru je podmienené splnením všetkých dohodnutých odkladacích podmienok, a to najmä dorúčením dokumentov preukazujúcich schopnosť Klienta splácať úver a dokumentov preukazujúcich existenciu dostatočného zabezpečenia poskytnutého úveru. Splnenie odkladacích podmienok musí Klient preukázať spôsobom uspokojivým pre Banku po formálnej a vecnej stránke. Banka nikdy od nej nežiadala žiadne doklady ani doručenie dokumentov, či je schopná splatiť čiastku akú dovolila prečerpať

z jej účtov ani doteraz nepodala vysvetlenie, prečo takýto veľký debet alebo úver na jej účtoch povolila. Nevie si vysvetliť, ako by mohla alebo niekto iný, použiť peňažné prostriedky, ktoré na účtoch nie sú. Na záver navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

6. Krajský súd uznesením sp. zn. 5Co/245/2018-244 zo dňa 07.05.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.05.2019, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí v bode 22. Krajský súd konštatuje, že rozhodnou a podstatnou skutočnosťou tak zostala v konaní skutočnosť, ktorú potvrdil sám žalobca, že peňažné prostriedky na osobných účtoch žalovanej nepostačovali na vykonanie všetkých prevodných príkazov tak, aby sa žalovaná nedostala do debetu, ktorý jej sám žalobca aj podľa jeho skutkových tvrdení nepovolil. Ďalej vyslovil názor, súd prvého stupňa správne konštatoval, s ktorými závermi sa úplne stotožnil, že nebolo ani preukázané, že by došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, zmluvy o kontokorentnom úvere, či stanovení výšky limitu finančných prostriedkov, ktoré by viedli k povolenému a následne k nepovolenému prečerpaniu.

7. Vychádzajúc z bodu 23. uznesenia Krajského súdu, Krajský súd konštatoval, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno pre priznanie žalobou uplatneného plnenia titulom zmluvného záväzku, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie správne nemohol podanej žalobe z tohto dôvodu vyhovieť.

8. V bode 24. však konštatoval a dodal, že občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriadiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovieť. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009). Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriadiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia.

9. V bode 26. a 27. záverom uviedol, že hoci súd prvej inštancie na jednej strane dospel k vecne správne záveru, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalovaná splnila podmienky stanovené vo Všeobecných obchodných podmienkach na základe ktorých by bola uzavretá Zmluva o úvere, prípadne Dodatok k zmluve o bežnom účte, či Zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania, prípadne oznámenie žalovanej o stanovení úverového rámca, či limitu poskytnutých finančných prostriedkov, z titulu ktorého nebolo možné podanej žalobe vyhovieť, na druhej strane v konaní vyšlo najavo, že v prospech účtu žalovanej boli žalobcom vykonané peňažné úhrady a to nástrojom služby elektronického bankovníctva. Odvolací súd vyslovil názor, že za danej situácie bolo povinnosťou súdu prvej inštancie posúdiť, či skutkové tvrdenia v žalobe o peňažné plnenie umožňovali posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa noriem o bezdôvodnom obohatení a či z hypotéz týchto noriem bolo možné vyvodiť vznik povinnosti plniť, a to bez ohľadu na to, ako žalobca v konaní právne kvalifikoval rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzoval uplatnené právo.

10. Úlohu súdu prvej inštancie vymedzil v bode 29., kde uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní vec právne posúdiť z hľadiska zákonnej úpravy bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) a na podklade vykonaného dokazovania opätovne vo veci rozhodnúť.

11. Súd viazaný rozhodnutím Krajského súdu vo veci opätovne nariadil pojednávanie a vypočul účastníkov konania.

12. Na pojednávaní konanom dňa 02.10.2019 zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca sa pridrižiava v plnom rozsahu svojej žaloby zo dňa 08.08.2012 a domáha sa zaplata peňažných prostriedkov, ktoré v žalobe identifikoval. Má za to, že v konaní bolo preukázané žalovanou a súdmi oboch inštancií aj potvrdené, že žalobca otvoril a viedol pre žalovanú tri bežné účty. Žalovaná bola majiteľkou týchto účtov a podľa zmluvy aj jednou oprávnenou osobou nakladať s prostriedkami na svojich účtoch. V konaní bolo zároveň preukázané a má za to, že je medzi stranami nesporné, že prostredníctvom elektronických služieb boli z účtov žalovanej vykonávané platobné operácie formou prevodných príkazov, ktoré však neboli kryté vkladmi žalovanej na jej účtoch. To znamená, zjednodušene povedané, pani žalovaná získala a použila finančné prostriedky, ktoré jej nepatrili na vykonanie transakcií v prospech tretej osoby spoločnosti Tipos. Prvostupňový a odvolací súd zároveň konštatovali, že v konaní zo strany žalobcu nebola preukázaná existencia zmluvy o úvere ani inej zmluvy, ktorá by bola riadnym dojednaním medzi žalobcom a žalovanou o tom, že je možné na účtoch žalovanej realizovať povolené alebo nepovolené prečerpanie peňažných prostriedkov, to znamená súdy konštatovali, že neexistuje právny dôvod, na základe ktorého by sa žalovaná zaviazala vrátiť žalobcovi finančné prostriedky, ktoré získala tým, že sa dostala do debetného zostatku na svojom účte. Vzhľadom na vyššie uvedené je však nespochybniteľný jeden fakt. Žalovaná neoprávnene získala peňažné prostriedky, ktoré jej nepatrili, tieto použila na vlastné účely a žalobcovi ako banke tým vznikla majetková ujma, ktorej plnenia sa žalobca domáha. Toto je skutočnosť, ktorá bola počas konania žalobcom riadne preukázaná a žalovanou nerozporovaná. Konanie žalovanej pri nakladaní s peňažnými prostriedkami na účtoch tak, ako bolo v konaní preukázané je podľa jeho názoru v rozpore so zásadou občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného a pokiaľ k tomu dôjde je povinný takto získaný prospech vrátiť. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie. Podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol. Preto pokiaľ v konaní sama žalovaná priznala, že si je vedomá svojich dlhov voči žalobcovi, objektívne je dané, že sa bezdôvodne obohatila a preto je povinná, podľa jeho názoru toto obohatenie žalobcovi vydať. Má za to, že konanie žalovanej napĺňa podstatu bezdôvodného obohatenia tak, ako je uvedené v ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná za celé obdobie vykonávania neoprávnených transakcií na svojich účtoch žalobcu nekontaktovala ohľadom napr. blokácie účtov a podľa jeho názoru nijakým spôsobom sa ani nesnažila zabrániť takýchto nepovolených debetov na svojich účtoch a tak predchádzať ďalšiemu neoprávnenému čerpaniu peňazí. Skutočnosť, že s účtami žalovanej nakladala tretia osoba, ktorej žalovaná toto neoprávnenie umožnila, nie je podľa jeho názoru pre konanie podstatné, pretože predmetom žaloby je záväzkový vzťah medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako jej klientom. Po výzve žalobcu na úhradu dlžnej sumy túto žalovaná neuhradila ani nekontaktovala žalobcu za účelom riešenia danej situácie. Na základe uvedeného sa žalobca domáha od žalovanej peňažného plnenia tak, ako je uvedené v žalobe. Má za to, že v konaní preukázal oprávnenosť svojho nároku, ktorý zo strany žalovanej nebol ani spochybňovaný a popretý. Trval na svojich doterajších písomných aj ústnych vyjadreniach v konaní.

13. Žalovaná k veci uviedla, že už všetko povedala. Opätovne uvádzala, že by ju zaujímalo, prečo finančné prostriedky dali z týchto účtov vybrať v nadväznosti na to, ako mohol vzniknúť tak veľký debet. Doteraz jej to nikto nevysvetlil. Ona to skúšala aj s ľuďmi, ktorí majú účty v bankách, v prípadoch, kde nemali povolené prečerpanie a toto ich nepustilo, tak prečo to pustilo ju. Uviedla, že aj keby mala desať život, že žalovanú sumu nemá z čoho uhradiť.

14. Súd prvej inštancie konštatuje, že sa v plnom rozsahu pridrižiava toho, čo uviedol vo svojom rozsudku sp. zn. 6C/121/2013-200 zo dňa 22.05.2018 a v rámci tohto konania bude posudzovať právny vzťah z titulu ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka upravujúceho bezdôvodné obohatenie, avšak v nadväznosti na ustanovenie § 3 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka upravujúceho dobré mravy.

15. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo s plnením právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 3 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z

občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

17. Ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka vyjadruje zásadu, že nikto sa nemá bezdôvodne obohatovať na úkor iného. Ustanovenie § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vymedzuje všeobecnú skutkovú podstatu povinností vydať bezdôvodné obohatenie. Možno konštatovať, že bezdôvodné obohatenie obsiahnuté v tomto ustanovení je chápané ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil a na strane druhej právo toho, na ktorého úkor k obohateniu došlo požadovať vydanie toho, o čo sa povinný obohatil. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nie je viazané na zavinení na strane toho, kto sa obohatil, prípadne na jeho protiprávnom konaní. V nadväznosti na ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa javí za potrebné konštatovať, že o bezdôvodné obohatenie sa jedná vtedy, keď sa plnením bez právneho dôvodu zvyšujú jeho aktíva, resp. pasíva, takže dostal sa teda k majetkovej hodnote.

18. Po právnej stránke súd tiež posudzoval danú vec z hľadiska ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka upravujúceho dobré mravy, ktorý je nevyhnutné aplikovať na všetky subjekty občianskoprávných vzťahov, keď výkon práv musí byť v danom konkrétnom prípade uplatnený v zákonom rámci, ktorý vymedzuje jeho obsah a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy, ktoré sú základnými normami spoločnosti sú, vychádzajúc z praxe súdov, schvaľované rozhodujúcou časťou spoločnosti. Vo všeobecnosti platí, že ak sa určitý výkon práv prieči dobrým mravom má za následok zamietnutie žaloby pokiaľ je uvedený rozpor s dobrými mravmi zistený, preukázaný a aplikovaný na daný skutkový stav.

19. V nadväznosti na všetky uvedené skutočnosti v rozsudku súdu prvej inštancie i v rozsudku súdu druhej inštancie a v nadväznosti na konštatovanie, že v konaní vyšlo najavo, že v prospech účtu žalovanej boli žalobcom vykonané úhrady, a to nástrojom služby elektronického bankovníctva, súd i v týchto súvislostiach poukazuje na bod 40. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22.05.2018. I keď by bolo možné konštatovať, že na strane žalovanej došlo s poukazom na skutočnosti uvedené v bode 17. tohto rozsudku, súd je toho názoru, že by bolo v danom prípade v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na skutočnosti uvedené v bode 17. tohto rozsudku, zaviazat' žalovanú na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom žalobcovi. Súd poukazuje na skutočnosti, akým spôsobom boli realizované všetky transakcie a za akých okolností boli poskytované plnenia žalobcom žalovanej, už opísané v rozsudku prvého stupňa zo dňa 22.05.2018. Súd je jednoznačne i v týchto súvislostiach toho názoru, že žalobca žiadnym listom, oznámením, či iným dokumentom nepreukázal, že by žalovaná splnila podmienky stanovené vo Všeobecných obchodných podmienkach na základe ktorých by bola uzavretá Zmluva o úvere, prípadne Dodatok k zmluve o bežnom účte, či Zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania, prípadne oznámenie žalovanej o stanovení úverového rámca, či limitu poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca nepreukázal ani uzavretie Osobitnej zmluvy na základe ktorej by došlo k zriadeniu a využívaniu služby SporPay medzi účastníkmi sporných strán. Na základe zisteného skutkového stavu vyplýva, že nedošlo k uzavretiu žiadnej zmluvy o úvere, zmluvy o povolenom prečerpaní, alebo stanovení výšky limitu finančných prostriedkov. Žalovaná tak nemohla čerpať žiadny úver, či dostať sa ani do povoleného, či následne do nepovoleného prečerpania a nemohla čerpať finančné prostriedky, ktoré na účte nemá. Žalobca zároveň nepreukázal, že by boli zabezpečené bezpečnostné opatrenia týkajúce sa použitia limitov maximálnej výšky finančných prostriedkov na účtoch žalovanej, či už vo vzťahu k používaniu bežného účtu, vo vzťahu k používaniu platobnej karty, či využívaniu elektronických transakcií pre platby na internete a objednávku tovaru. Súd za dôležitú považuje i skutočnosť, napriek tomu, že zo strany žalovanej došlo k poskytnutiu osobných údajov k predmetným účtom tretej osobe, nebolo v konaní preukázané ich zneužitie zo strany žalovanej, či zo strany osoby, ktorú označila. Zo spoločnosti Tipos boli potvrdené informácie o registrovanej osobe W. X., ako hráča, ktorý realizoval z bankových účtov 1, 2 a 3 finančné prostriedky na vklad do hier Tiposu, čím však zo strany žalovanej nešlo o zakázanú činnosť, ani nebolo preukázané žiadne porušenie bankových transakcií, či prekročenia stanoveného finančného limitu. Sám žalobca potvrdil skutočnosť, že peňažné prostriedky na Osobných účtoch žalovanej nepostačovali na vykonanie všetkých prevodných príkazov žalovanej tak, aby sa žalovaná nedostala do debetu, ktorý jej však žalobca nepovolil. Žalobca nielenže nedodrжал vlastné všeobecné obchodné podmienky týkajúce sa zo strany žalovanej preukázat' schopnosť splácať úver, či existenciu dostatočného zabezpečenia poskytnutého úveru, ktorý žalobca tvrdí, že poskytol; navyiac neuzavrel osobitnú zmluvu o zriadení a využívaní služby SporPay, zjavne nevyužil všetky limity podľa Obchodných podmienok pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet týkajúce sa maximálnej výšky finančných prostriedkov, ktoré môže klient použiť pri realizácii platieb,

ktoré sú stanovené ako hotovostný limit, bezhotovostný limit, či limit pre platby na internete a objednávku tovaru, ako aj celkový limit predstavujúci maximálnu výšku finančných prostriedkov, ktoré môže klient použiť na realizáciu transakcií prostredníctvom platobnej karty, ale navyše použil zmluvné podmienky Obchodného zákonníka, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery. Bol to žalobca, ktorý konal v rozpore so zákonom, ktorý obišiel zákon lex specialis o spotrebiteľských úveroch, ktorý jasne stanovuje za akých podmienok môže byť so spotrebiteľom uzavretá zmluva. Bol to žalobca, ktorý prispel k tomu, že žalovaná v dôsledku jeho konania, ktoré je nesporne v rozpore so zákonom, sa dostala do takej situácie, ktorá jej spôsobila značné problémy, keď ona sama konala v dobrej viere. Aj pre súd je nepochopiteľné, tak ako sa vyjadrila žalovaná, akým spôsobom mohlo dôjsť k takému veľkému debetu a pre súd je tiež nepochopiteľné, prečo tomu žalobca nezabránil. Jeho argumentácia, že v tej dobe sa postupovalo inak, je chabá a pre súd neprijateľná. Sám žalobca potvrdil, že peňažné prostriedky na osobných účtoch žalovanej nepostačovali na vykonanie všetkých prevodných príkazov tak, aby sa žalovaná nedostala do debetu, ktorý jej sám žalobca aj podľa jeho skutkových tvrdení, nepovolil. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nie je viazaná na zavinenie na strane obohateného, teda žalovanej, prípadne ani na jej protiprávnom konaní. Podľa názoru súdu, žalobca, ktorý vyvíjal podnikateľskú činnosť v odbore bankovníctva, postupoval nie len v rozpore so zákonom, ale aj v rozpore s dobrými mravmi, keď nechránil žalovanú, napriek tomu, že debet nepovolil (okrem iného), i keď o jeho vzniku musel a mal mať vedomosť. Výkon práv žalobcu, ktoré si uplatňuje, sa v nadväznosti na všetky uvedené skutočnosti v rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22.05.2018 a v popísanom skutkovom stave v tomto rozsudku, s poukazom na uvedené skutočnosti je evidentne v rozpore s dobrými mravmi a teda na bod 18. tohto rozsudku súd poukazuje na to, že práve preto má za následok zamietnutie žaloby. Podľa názoru súdu je nesporné, že uvedený rozpor s dobrými mravmi bol zistený, preukázaný a aplikovaný na daný skutkový stav.

20. S poukazom na uvedené skutočnosti, v zmysle citovaných ustanovení, súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

21. Podľa § 255 odsek 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 odsek 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 262 odsek 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Na základe vyššie uvedeného, rozhodol súd v zmysle § 255 odsek 1, § 262 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, nakoľko bola v konaní plne úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.